

til valg på, at man gerne ville have forbeholdene ophævet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Danmark ikke havde haft et forbehold, tror jeg, at vi havde kunnet ændre direktivet om familiesammenføring, sådan at de danske regler kunne rummes inden for direktivet. Det er nemlig lykkedes lande som Østrig, Tyskland og Holland at få ændret direktivet, så deres særlige nationale kendetegn kunne rummes inden for det fælles direktiv. Der kræves jo enstemmighed, og derfor havde Danmark i allerhøjeste grad kunnet få indflydelse på tingene, hvis vi ikke havde haft forbeholdet.

Jeg vil blot sige her til afslutning: Hvis to, som søger familiesammenføring, ikke taler samme sprog, vil de efter gældende regler falde for proformakravet, altså så vil risikoen for, at de får nej med henvisning til proformareglen, være stor. Derfor er der jo nok ikke den store effekt i Det Radikale forslag om, at de skal tale samme sprog, for det skal de i realiteten allerede efter gældende regler. Men om vi i forbindelse med en eventuel revision af lovgivningen skal skrive det, som Det Radikale Venstre foreslår, har jeg da for så vidt et åbent sind over for det.

Kl. 16.05

Så vil jeg sige til fru Gerner Nielsen og til fru Kornbek, som er gået, at det jo ikke er sådan, at vi ingenting gør for de familiesammenførte.

Sammenlignet med tilstanden, da fru Gerner Nielsen var minister, er det altså som noget nyt blevet sådan, at man skal have gået til integrationsprogrammet med sprogundervisning for at få permanent opholdstilladelse og man skal bestå en ganske svær prøve for at få statsborgerskab.

Jeg tror, at man i alle familier vil være meget interesseret i at sikre, at både mor og far kan få permanent opholdstilladelse og derefter statsborgerskab. Så det tror jeg er en meget stærk ansporing. Dertil kommer, at der som noget nyt er blevet støtte til kommuner, når de tilbyder familiesammenførte integrationsprogram. Det er altså ikke sådan, at der ikke er sket noget. Der er i allerhøjeste grad sket noget, som både lokker og skubber familiesammenførte i retning af at få lært dansk.

Man kan selvfølgelig overveje at sige, at de skal tvinges. Men nu har nogle af os jo også beskæftiget os med undervisning før. Hvor meget godt er der egentlig kommet ud af tvangsunder-

visning, hvor man skal sidde den af? Mon ikke det er bedre, at der er en belønning for at kunne dansk? Det tror jeg næsten.

Så vil jeg gentage, at tvangsægteskaber er forbudt. Problemet er arrangerede ægteskaber. Og det er rigtigt, at der måske også er andre, der arrangerer ægteskaber end udlændinge i Danmark, men den utilsigtede brug af familiesammenføringsreglerne skyldes jo familiesammenføringsarrangementer. Det er det, der har skabt den store tilstrømning, som igen er årsag til, at vi fik hele ændringen af udlændingeloven. Sådan hænger det jo sammen.

Så vil jeg til sidst sige, at indtil for få uger siden stod Danmark alene med 24-års-reglen. Nu er ikke blot hele EU indstillet på en 21-års-regel i stedet for den hidtil gældende 18-års-regel, nu er også Det Radikale Venstre indstillet på en 21-års-regel, bl.a. med henvisning til EU. Jamen så kom både EU og Det Radikale Venstre jo halvdelen af vejen. Lad os nu se, hvordan det går i de kommende år. Jeg tror, at flere lande vil opdage, at de gør især de unge kvinder en tjeneste ved at sikre, at de kan få en uddannelse, før de eventuelt indtræder i det ægteskab, som forældrene desværre ofte arrangerer længe før, børnene overhovedet bliver myndige.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Den fg. formand (Grete Schodts):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om indsats til sikring og forbedring af udenlandske kvinders rettigheder.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Anne Baastrup (SF) m.fl.
(FremSAT 27/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.